

[Ole Bjørn Kraft.]

man desuden ved, at Forholdet ligger saaledes — det er ogsaa fremhævet i den svenske Betænkning —, at det har været nødvendigt for Idrætsorganisationerne for at skaffe sig de nødvendige Midler at afholde Baller, amerikansk Lotteri og andet Spil, medens alt dette er forsvundet, efter at den lovlige Tipning er indført, saa maa vi have det Haab, at man ved Vedtagelse af dette Lovforslag ikke øger Spilleraseriet her i Landet, ikke fremkalder moralske og økonomiske Ulykker, men at man tværtimod faar rensset Luften, faar alt dette bragt ind i rolige, faste og kontrolerede Former og paa denne Maade faar skabt en bedre Tilstand end den, der nu eksisterer.

Man har ogsaa udtalt Frygt for den Indflydelse, Tipningen i det hele taget vilde faa for Idrættens Udvikling, og ogsaa herom er der Erfaringer at hente fra Sverige, hvoraf det fremgaar, at efter at Tipningen er blevet indført, har saavel den svenske Idræt som den svenske Gymnastik kunnet udvide sin Virksomhed væsentligt; Antallet af Gymnastik- og Idrætsforeninger er i de sidste 10 Aar paa det nærmeste blevet fordoblet, og de har ved Indførelse af Motionsgymnastik kunnet udvide Virksomheden til ogsaa at omfatte Skolebørn og ældre, som man tidligere ikke havde nogen Mulighed for at faa med. Og jeg vil gerne understrege, at disse Idræts- og Gymnastikorganisationer har igennem de Midler, som er tilflydt dem gennem Tipning, faaet en Mulighed for ikke blot at give deres Medlemmer bedre idrætslig Uddannelse, men ogsaa for at kunne afholde Kurser, Møder og Foredrag, der var egnede til at gøre dem til dygtigere Medborgere, idet man foruden Gymnastik og Idræt har kunnet optage andre Spørgsmaal paa disse Møder og Kurser: Foreningskundskaab, Afholdsspørgsmaalet, Samarbejde med andre folkelige Bevægelser o. s. v. Den Uro, man maaske kunde være for Virkningen af Tipning, synes jeg i høj Grad bliver begrænset, naar man ser de Erfaringer, man har haft i Sverige. Jeg maa sige, at det undrer mig lidt, at det ikke har gjort mere Indtryk, end det har, ikke mindst paa Ordføreren for Venstres Rigsdagsgruppe, som jo i sin Tid ved sin Forelæggelse af et saadant Lovforslag havde et overordentlig vaagent Blik for de nyttige Virkninger, som Tipning kunde have her i Landet.

Det, der under den senere Del af Udvalgsbehandlingen har fremkaldt en Mod sætning mellem Partiernes, er det Spørgsmaal, om Idrætten skulde støttes gennem direkte Statstilskud eller gennem Tipning.

Paa et vist Tidspunkt blev dette Spørgsmaal bragt frem til en Klaring, og Udvalget rettede den Forespørgsel til Finansministeren, om han vilde lade sit Tipningsforslag falde og i Stedet for gaa til en Lov om Statstilskud. Under denne Forhandling tilkendegav Finansministeren, at han ikke mente at kunne give Afkald paa at faa sit Lovforslag ført frem til en Afgørelse, og det maatte selvfølgelig for os, som havde givet Tilsagn om at støtte Lovforslaget baade under den tidligere Venstregering og under den nuværende Regering, være en meget vægtig Udtalelse. Der er naturligvis adskillige inden for Flertallet, som oprindelig havde deres Tanke vendt imod Statstilskud — jeg hører selv til dem. Forudsætningen maatte imidlertid være, dels at det blev et meget betydeligt Statstilskud, saaledes at man ikke ved at opgive Tipningen formindskede de Midler, der burde stilles til Raadighed for den danske Idræt, og dernæst, at dette Tilskud blev udstrakt over et længere Aaremaal, og at der ikke blev stillet særlige Betingelser derfor, saaledes at der derved kunde rejse sig en stor Diskussion og Strid i Landet om, hvorvidt Kontingenterne nu havde den Højde, som man havde regnet med — et Indgreb i den frie private Foreningsdannelse, som jeg synes maa være ganske overordentlig uheldigt.

Som det fremgaar af de Mindretalsindstillinger, der foreligger, har der ikke i Udvalget kunnet samles et Flertal om en Ordning som den, jeg her skitserede. I øvrigt fremkom selve Tanken om et betydeligt Statstilskud meget sent under Udvalgsbehandlingen, og der fandt ikke nogen Tilkendegivelse Sted fra de Partiers Side, som nu stiller disse Forslag, om, at de kunde tænke sig at gaa op i den Højde, som f. Eks. det radikale Ændringsforslag gaar ud paa. Det var først paa et Tidspunkt, hvor der i Virkeligheden havde fundet en Afgørelse Sted, at denne Tanke kom frem, og under disse Omstændigheder har Flertallet besluttet sig til nu at søge denne Sag gennemført her i Tinget ved at støtte Finansministerens Forslag.

Dansk Idræt og Gymnastik har længe haft trænge økonomiske Kaar. I lang, lang Tid har de søgt Statsmagten om at faa Vilkaar, der kunde gøre det muligt for dem at løse den Opgave, som de har sat sig i dansk Ungdomsliv, paa en tilfredsstillende Maade. Jeg erindrer, hvordan vi tilbage i 30erne Aar efter Aar søgte at faa Statstilskuddet forhøjet, hvordan det mislykkedes, hvordan det endelige Resultat blev